

**Kecskemét IPA Program 2010.06.26. Kolláth György: Védnöki köszöntő-megnyitó
Tisztelt Novi Sad-i Vendégek! Kedves Hazai Polgárok! Hölgyeim és Uraim!**

Örömmel vállaltam, hogy az IPA program alkalmi védnökeként köszöntöm Önöket és rövid megnyitót mondok. Külön köszönöm Dr. Kónya József kollégámnak-barátomnak a szíves felkérést és a meghívást. Jó érzés a szerb-magyar együttműködés itteni állomását látni, és azt pár szóval elismerni, támogatni. Elismerés és ösztönzés: ez a két fogalom foglalja keretbe a megnyitót.

Jómagam budapesti egyetemi-főiskolai oktató is vagyok. Döntően közjogi kérdésekkel foglalkozom. Ez pl. azt jelenti, hogy tanítom és kutatom az egyik legfontosabb, legprogresszívebb emberi jogot, az egészséghez fűződő alkotmányos jogot. Aki rátekint az EU új Alapjogi Chartájára, lenyűgöző követelményeket talál benne. Magyarország legjobb egyetemén: az ELTE-n orvosokkal, egészségügyi diplomásokkal elemezzük az emberi jogok megvalósulását, és bizony nem kevés gonddal találkozunk. A közjog része a közigazgatás is, annak pedig egyre jelentősebb területe a regionalizmus. Pontosan úgy, ahogyan azt az Önök mai program-füzete is írja: egy hatékony, költség-takarékos régió természetes módon lépi át az országhatárt, alakít ki általános és szakosított térségi együttműködéseket. Nem csak a kereskedelemben vagy a közlekedés terén gyümölcsöző ez, hanem az egészségügyben is. Alapigazság: akik pedig így, bizalommal, jó szándékkal, tartósan és korrektségre törekedve valósítanak meg közös célokat, azok nem esnek egymás torkának, és nem hagyják, hogy mások őket ellenségekbe tegyék. Szakmán túl mutató hozadéka is van a kapcsolatuknak.

Tetszik a ma sorra kerülő előadások címe, téma-választása. Úgy tervezem, hogy meghallgatom a prezentációk zömét. Ezért sem szakszerű jogi mondókával készültem a programot megnyitni, hanem tanulsággal és visszatekintéssel. Én 1966 őszétől 1971 elejéig szegedi egyetemista voltam. Hallgattunk a Novi Sad-i rádió zenéjét, néztük az ottani tévé sport-közvetítéseit és feliratos filmjeit. Farmer-nadrágot, finom italt csak „jugo” termékként vásároltunk. Mégis, mindezek mellett a Vajdaságban tapasztalt nyitottság volt ránk a legnagyobb hatással. 1968 is a szegedi egyetemi időszakra esett. Meghívásra ekkor meglátogattuk a Novi Sad-i, mi úgy mondjuk: újvidéki kollégákat. Persze, hogy szó, sőt vita folyt a prágai tavaszról és Csehszlovákia megszállásáról. Mi, szegediek a „szovjet béketábor” érveit hajtogattuk. Az újvidéki kollégák pedig a szuverenitás és az önrendelkezés elvét állították velünk szembe. Látszólag, ott és akkor döntetlen eredmény született. De csak látszólag. Határozottan érzem, sőt tudom: akkoriban kezdődött el nálam-bennem egy erjedés. Nem hagyott nyugodni egy dilemma. Elég-e vajon megtanulni, tudni a jog nemes elveit, eszméit, vagy néha bizony ki is kell állni értük-mellettük?!

Sok év telt el még, mire a gondolkodás nyitottsága és szabadsága tényleges függetlenséghez, szabadsághoz, demokratikus jogállamisághoz vezetett. Nagy ára volt ennek Önöknél, avagy másutt is, szerte Európában. De lám, most mégis itt együtt vagyunk, és Önök baráti együttműködéseken dolgoznak.

Reálisan nézve talán úgy látják: mindez az út eleje, a hosszabb és nehezebb szakasz még hátra van. Meglehet! De az biztos, hogy ma már nincsen olyan elemi erejű, politikai vagy más akadály, ami értelmetlenné vagy túl kockázatosná tenné a közös erőfeszítéseket. Sőt, az Önök együttes sikere jót tesz a szűkebb régió túl a két ország valóban javuló kapcsolatának is. Idő-kímélés miatt nem mélyednék el a kapcsolatok pozitív fejleményeiben. Inkább arra utalnék, hogy mindez egészen természetessé, normálissá kezd válni: szerencsére.

Befejezésül néhány rövid utalást tennék a lehető legmagasabb szintű testi-lelki egészség témájához. Az én párom megtanított az egészség-tudatos magatartásra. Neki köszönhetem, hogy pl. a rigolyáim-nyavalyáim gyorsan enyhülnek vagy megszűnnek egy kis okos gép segítségével. Egészségügyi minisztériumi jogászként, anno találkoztam sarlatánokkal, de a modern korban újra felfedezett, keleti gyógy módokkal is. Utóbbiaknak egy életre a híve lettem. Így pl. jogi diplomával önmagamot erősítem a mágneses akupunktúra révén. Aki nyitott ember, méltán kíváncsi a módszerre.

Magyarországon sokan, szívesen, ámde gyakran defenzíven idézik Hippokratészt és az ő orvosi esküjét. Mondván, az eskü kizárja, hogy a modernkor kihívásait elfogadva az etikus gyógyítás ezt meg azt megtegye. Van, amiben tényleg végsőkig érdemes ragaszkodni az etika ősi parancsaihoz. Erre példa a „nil nocere!=csak ne ártani” szabálya. Van viszont, ami már a régmúltban sem volt tilos vagy kötött, és napjainkban újra időszerű. Hippokratész első aforizmája korszerű fordításban így szól: „szükséges pedig, hogy ne csak maga az orvos járuljon hozzá a szükséges megtevéshöz, hanem a beteg, a környezete és a külső viszonyok is.” Ez lehet a mottó itt és ma is.

Jó szívvel köszönöm meg a meghívást és azt, hogy meghallgattak. Gratulálok a jó program megalkotóinak és megvalósítóinak, és sikeres konferenciát kívánok kedves mindannyiuknak. A konferenciát ezennel megnyitom!